

Hody hody doprovody (5.4.2012)

Zpívala jsem tu koledu jako dítě a pak jsem ji učila své děti, aniž bych zkoumala, co to vlastně je ono „doprovody“. Ani nevím, zda to bylo tím, že jsem se neměla koho ptát, a tak jsem se to moc nenaučila, nebo tím, že jsem to slovo přiřadila k oněm dalším tajemným slovům, kterých bylo všude plno. Enyky beny kliky bé, ábr fábr domine. Ententýky. Nebo když měkoně vyvádějí a muláska nekvete. Nejnovější akvizicí do sbírky tajuplných slov pak je „zvuk, když padnou minarety“; to mám od Bubu, která to naposlouchala od Tomáše Kluse.

Je to zvláštní fenomén, vnímáme informace, posloucháme slova, ale naše znalosti, zkušenosti a poznání (či neznalosti, nezkušenosti a nepoznání) jim někdy dávají úplně jiný význam. Nebo dokonce jsou pro nás bezobsažná, těžce pochopitelná, nepřijatelná. Jako ten hrůzný obrázek, doprovázející článek Fuky; nebyla jsem s to ani po soustředěném prohlížení obrázku pochopit, co na něm je zachyceno.

Někdy nemáme čas, chuť nebo sílu řešit, co je doprovoda a kdo je měkoň. A tak se může stát, že náhle zjistíme, že se nalézáme v situaci, kterou jsme si ani nepřáli, ani nezvolili.

Vyrůstala jsem v době, kdy nebylo žádoucí se ptát, zvláště ne nahlas. Často taky nebylo koho se ptát. A tak jsme si zvykli, že ptát se je zbytečné. Ale člověk by se měl dokázat ptát na věci,

které mu nedávají smysl. Nikdy mě nenapadlo, že zrovna tohle se naučit bude pro mě tak těžké. Asi bych s tím měla něco udělat.

Á propos, nevíte někdo, co je čiernookyjánek?

Provoda zde: <http://www.slovane.cz/view.php?cisloclanku=2009040003>

Padající minarety zde: <http://www.youtube.com/watch?v=6yRqLoJ1w5k>

(Náš Zvířetník, 5. 4. 2012)

<http://naszviretnik.net/2012/04/05/105x148-hody-hody-doprovody/>

{fshare}